

1971 METŲ PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ KONVENCIJA *

Baigiamasis aktas ir rezoliucijos, patvirtintos Jungtinių Tautų Organizacijos konferencijoje dėl
Protokolo dėl psichotropinių medžiagų priėmimo, ir medžiagų sąrašai

Jungtinių Tautų Organizacija,
Niujorkas, 1977

JUNGTINIŲ TAUTŲ ORGANIZACIJOS KONFERENCIJOS DĖL PROTOKOLO DĖL PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ PRIĖMIMO BAIGIAMASIS AKTAS

1. Jungtinių Tautų Organizacijos Ekonominė ir socialinė taryba, remdamasi Jungtinių Tautų Organizacijos Įstatų 62 straipsnio 4 dalimi ir 1949 m. gruodžio 3 d. Generalinės Asamblėjos rezoliucijos 366 (IV) nuostatomis, rezoliucijoje 1474 (XLVIII) nutarė sušaukti įgaliotų atstovų konferenciją dėl Protokolo dėl psichotropinių medžiagų priėmimo.

2. Jungtinių Tautų Organizacijos konferencija dėl Protokolo dėl psichotropinių medžiagų priėmimo vyko nuo 1971 m. sausio 11 d. iki vasario 21 d. Vienoje.

3. Savo atstovus Konferencijoje turėjo 71 valstybė:

Airija
Alžyras
Australija
Austrija
Argentina
Baltarusijos Tarybų Socialistinė Respublika
Belgija
Birma
Brazilija
Bulgarija
Čilė
Danija
Dominikos Respublika
Ekvadoras
Gabonas
Gajana
Gana
Graikija
Gvatemala
Hondūras
Indija
Irakas
Iranas
Ispanija
Italija
Izraelis
Japonija
Jugoslavija
Jungtinė Arabų Respublika

* Lietuvos Respublikai įsigaliojo 1994 m. gegužės 29 d.

Jungtinė Karalystė
 Jungtinės Amerikos Valstijos
 Kamerūnas
 Kanada
 Kinija
 Kolumbija
 Kongas
 Korėjos Respublika
 Kosta Rika
 Lenkija
 Libanas
 Liberija
 Liuksemburgas
 Meksika
 Monakas
 Naujoji Zelandija
 Nikaragva
 Nyderlandai
 Norvegija
 Pakistanas
 Panama
 Paragvajus
 Pietų Afrikos Respublika
 Portugalija
 Prancūzija
 Ruanda
 Salvadoras
 San Marinas
 Suomija
 Švedija
 Šveicarija
 Tailandas
 Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga
 Togas
 Trinidadas ir Tobagas
 Tunisas
 Turkija
 Ukrainos Tarybų Socialistinė Respublika
 Venesuela
 Vengrija
 Vokietijos Federacinė Respublika
 4. Stebėtojo teisėmis Konferencijoje dalyvavo šios valstybės:
 Čekoslovakija
 Rumunija
 Urugvajus
 Vietnamas

5. Konferencijoje dalyvavo specializuota organizacija – Pasaulinė sveikatos organizacija.

6. Konferencijoje dalyvavo tarptautinė institucija – Tarptautinis narkotikų kontrolės komitetas.

7. Remiantis Ekonominės ir socialinės tarybos rezoliucija 1474 (XLVIII), į Konferenciją buvo pakviesta ir joje dalyvavo nevyriausybinė organizacija -

Tarptautinė kriminalinės policijos organizacija (ICPO/INTERPOLAS).

8. Pagal Procedūrų taisyklių 39 taisyklę Konferencijos pakviestas posėdžiuose taip pat dalyvavo Arabų Valstybių Lygos Nuolatinio narkotinių medžiagų kontrolės biuro pirmininkas generolas A. A. El Hadeka.

9. Išvardytų organizacijų bei institucijų stebėtojai ir atstovai pagal Ekonominės ir socialinės tarybos rezoliuciją, nurodytą 1 dalyje, ir pagal Konferencijos priimtas Procedūrų taisykles Konferencijos darbe dalyvavo be balso teisės.

10. Konferencijos pirmininku buvo išrinktas E. Nettel (Austrija), o pirmininko pavaduotojais – šių valstybių atstovai:

Brazilijos	Jungtinės Arabų Respublikos	Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos
Ganos	Jungtinės Karalystės	Togo
Indijos	Jungtinių Amerikos Valstijų	Turkijos
Japonijos	Meksikos	

11. Konferencijos atidarymo dieną Generalinio Sekretoriaus atstovu buvo V. Winspeare-Guicciardi, kitomis dienomis – dr. V. Kuševič. Konferencijos vykdomasis sekretorius buvo dr. V. Kuševič; Konferencijos juridinis patarėjas – G. Wattles, o vykdomojo sekretoriaus pavaduotojas – Ansar Khan.

12. Konferencijai buvo pateiktas Protokolo dėl psichotropinių medžiagų projektas, parengtas Tarybos Narkotinių medžiagų komisijos, bei kiti dokumentai, parengti Generalinio Sekretoriaus.

13. Konferencija įsteigė šiuos komitetus:

Generalinį komitetą

pirmininkas – Konferencijos pirmininkas;

Techninį komitetą

pirmininkas – prof. B. A. Rexed (Švedija);

Redakcinį komitetą

pirmininkas – D. Nikoli (Jugoslavija);

Kontrolės komitetą

pirmininkas – dr. J. Mabileau (Prancūzija);

Igaliojimų patikrinimo komitetą

pirmininkas – dr. P. A. Jennigs (Airija).

14. Techninis komitetas sudarė Specialiąją darbo grupę^x -

Specialioji darbo grupė 2 straipsniui (4 ir 5 punktais) (Medžiagų kontrolės taisymo sritis),

pirmininkas – dr. H. El Hakim (Jungtinė Arabų Respublika).

15. Kontrolės komitetas sudarė tokias specialiąsias darbo grupes:

Specialioji darbo grupė 2 straipsniui (7 ir 8 punktais) (Medžiagų kontrolės taikymo sritis),

pirmininkas – D. P. Anand (Indija);

Specialioji darbo grupė 2bis straipsniui (Specialios nuostatos dėl preparatų kontrolės),

pirmininkas – D. E. Miller (Jungtinės Amerikos Valstijos);

Specialioji darbo grupė 4 straipsniui (Naudojimo apribojimas tik medicinos ir mokslo tikslams),

pirmininkas – dr. A. M. Walshe (Australija);

^x *Sekretoriato prierasas*: Nuorodos duodamos į pakartotinai išnagrinėto Protokolo projekto, kuris buvo pateiktas nagrinėti 1971 metų Konferencijoje, straipsnius ir dalis. Atitinkamus 1971 metų psichotropinių medžiagų konvencijos, kurią priėmė ši Konferencija, straipsnius ir dalis žr. *Jungtinių Tautų Organizacijos Konferencijos dėl Protokolo dėl psichotropinių medžiagų priėmimo oficialiojoje ataskaitoje* (E/CONF. 58/7 – Jungtinių Tautų Organizacijos leidinys, pardavimo Nr. E. 73.11.03) I tomas, II dalis.

Specialioji darbo grupė 6 straipsniui (Specialiosios nuostatos dėl medžiagų, įrašytų į I sąrašą),

pirmininkas – J. H. W. Hoogwater (Nyderlandai);

Specialioji darbo grupė 7 straipsniui (Licencijos),

pirmininkas – D. Nikoli (Jugoslavija);

Specialioji darbo grupė 8 straipsniui (Receptai),

pirmininkas – dr. V. V. Olguin (Argentina);

Specialioji darbo grupė 10 straipsniui (Registracijos įrašai),

pirmininkas – A. C. Kirca (Turkija);

Specialioji darbo grupė 11 ir 12 straipsniams (Nuostatos dėl tarptautinės prekybos ir psichotropinių medžiagų importo ir eksporto draudimas bei apribojimas),

pirmininkas – J. P. Bertschinger (Šveicarija);

Specialioji darbo grupė 14 straipsniui (Šalių pranešimai),

pirmininkas – M. K. B. Asante (Gana).

16. Po diskusijų, atsispindėjusių trumpose plenarinių posėdžių ataskaitose ir Generalinio komiteto bei Kontrolės komiteto posėdžių protokoluose, taip pat visų komitetų pranešimuose, Konferencija priėmė ir pateikė pasirašyti 1971 metų psichotropinių medžiagų konvenciją. Be to, Konferencija priėmė tris rezoliucijas, kurios pridedamos prie šio Baigiamojo akto.

Sudarytas Vienoje tūkstantis devyni šimtai septyniasdešimt pirmų metų vasario dvidešimt pirmą dieną vienu egzemplioriumi, kurio tekstai anglų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis yra autentiški. Tekstų originalai atiduodami saugoti Jungtinių Tautų Organizacijos Generaliniam Sekretoriui.

Tai patvirtindami, atstovai pasirašė šį Baigiamąjį aktą.

**REZOLIUCIJOS, PRIIMTOS JUNGTINIŲ TAUTŲ ORGANIZACIJOS
KONFERENCIJOS DĖL PROTOKOLO DĖL PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ
PRIĖMIMO**

**I rezoliucija
LAIKINASIS PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ KONVENCIJOS TAIKYMAS IKI JOS
ĮSIGALIOJIMO**

Konferencija:

- 1) *siūlo valstybėms* pagal galimybes laikinai taikyti kontrolės priemones, numatytas Psichotropinių medžiagų konvencijoje, kol ji įsigalios kiekviename iš jų;
- 2) *prašo* Generalinį Sekretorių perduoti šią rezoliuciją Ekonominėi ir socialinei tarybai, Generalinei Asamblėjai ir Pasaulinei sveikatos organizacijai, – kad jos patvirtintų tai, kas siūloma šioje rezoliucijoje.

**II rezoliucija
TYRIMAI AMFETAMINŲ SRITYJE**

Konferencija,

atsižvelgdama į tai, kad amfetaminai turi ypatingą savybę, kuri gali nulemti piktnaudžiavimą jais, ir yra neteisėtos apyvartos objektas,

atsižvelgdama į tai, kad nors šių medžiagų naudingumas terapinėje praktikoje ir pripažįstamas, jis yra nedidelis,

- 1) *prašo* Pasaulinės sveikatos asamblėjos skatinti tyrimus mažiau pavojingų medžiagų, galinčių pakeisti amfetaminus, srityje ir pagal išgales finansuoti tokius tyrimus;
- 2) *rekomenduoja* vyriausybėms, turinčioms tam reikalingą bazę, imtis analogiškų priemonių.

**III rezoliucija
PADĖKA AUSTRIJOS RESPUBLIKOS FEDERALINEI VYRIAUSYBEI**

Konferencija,

sušaukta, įgyvendinant Ekonominės ir socialinės tarybos 1970 m. kovo 24 d. rezoliuciją 1474 (XLVIII),

vykusi Austrijos Respublikos Vyriausybės kvietimu Vienoje 1971 m. vasario 11 -21 d., dėkoja Austrijos Respublikos Vyriausybei už dėmesį ir sudarytas sąlygas sėkmingai atlikti šį darbą.

PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ KONVENCIJA

PREAMBULĖ

Šalys,

susirūpinusios žmonių sveikata ir gerove,

su nerimu pažymėdamos, kad egzistuoja žmonių sveikatos ir socialinės problemos, susijusios su piktnaudžiavimu tam tikromis psichotropinėmis medžiagomis;

pasiryžusios užkirsti kelią piktnaudžiavimui šiomis medžiagomis bei su tuo susijusiai neteisėtai apyvartai ir kovoti su tuo,

manydamos, kad būtina imtis griežtų priemonių siekiant, kad tik teisėtiems tikslams šios medžiagos būtų naudojamos,

pripažindamos, kad naudoti psichotropines medžiagas medicinos ir mokslo tikslams yra būtina, todėl riboti jų naudojimo negalima pernelyg griežtai,

manydamos, kad norint, jog priemonės, kurių imamasi piktnaudžiavimui šiomis medžiagomis užkirsti, būtų efektyvios, jos turi būti koordinuotos ir universalios,

pripažindamos Jungtinių Tautų Organizacijos kompetenciją kontroliuojant psichotropines medžiagas ir norėdamos, kad suinteresuotos tarptautinės institucijos laikytųsi šios Organizacijos nuostatų,

pripažindamos, kad šiems tikslams pasiekti būtina tarptautinė konvencija,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis SAVOKOS

Jei aiškiai nenurodyta kitaip arba kontekstas nereikalauja ko kita, Konvencijoje vartojamos šios sąvokos:

- a) **Taryba** – Jungtinių Tautų Organizacijos Ekonominė ir socialinė taryba;
- b) **Komisija** – Ekonominės ir socialinės tarybos Narkotinių medžiagų komisija;
- c) **Komitetas** – Tarptautinis narkotikų kontrolės komitetas, nurodytas 1961 metų Bendrojoje narkotinių medžiagų konvencijoje;
- d) **Generalinis Sekretorius** – Jungtinių Tautų Organizacijos Generalinis Sekretorius;
- e) **psichotropinė medžiaga** – bet kuri natūrali ar sintetinė medžiaga ar bet kuri gamtinė medžiaga, įrašyta į I, II, III ar IV sąrašus;
- f) preparatas:
 - i) bet kokios fizikinės būsenos bet koks tirpalas ar mišinys, į kurį įeina viena ar kelios psichotropinės medžiagos, arba
 - ii) viena ar kelios psichotropinės medžiagos terapinėmis dozėmis;
- g) **I sąrašas, II sąrašas, III sąrašas, IV sąrašas** – atitinkamai sunumeruoti psichotropinių medžiagų sąrašai, pridėti prie šios Konvencijos, kurie gali būti keičiami remiantis 2 straipsniu;
- h) **eksportas** ir **importas** – pagal kontekstą, kurios nors psichotropinės medžiagos gabenimas iš vienos valstybės į kitą;
 - i) **gaminimas** – visi procesai, kurių metu gali būti gaunamos psichotropinės medžiagos, įskaitant ir rafinavimą, ir vienu psichotropinių medžiagų perdirbimą į kitas psichotropines medžiagas. Ši sąvoka apima ir preparatų gaminimą, išskyrus preparatus, paruoštus pagal receptą vaistinėse;
 - j) **neteisėta apyvarta** – psichotropinių medžiagų gamyba, jų realizavimas arba įsigijimas, pažeidžiant šios Konvencijos nuostatas;
 - k) **rajonas** – kiekviena kurios nors valstybės dalis, kuri, remiantis 28 straipsniu, šioje Konvencijoje laikoma atskiru vienetu;
 - l) **patalpos** – pastatai ar jų dalys, įskaitant jiems priklausantį žemės sklypą.

2 straipsnis MEDŽIAGŲ KONTROLĖS TAIKYMO SRITIS

1. Jeigu kuri nors Šalis ar Pasaulinė sveikatos organizacija turi duomenų apie kokią nors medžiagą, kuriai dar netaikoma tarptautinė kontrolė, kuriais remiantis ta medžiaga turėtų būti įtraukta į kurį nors šios Konvencijos sąrašą, ji praneša apie tai Generaliniam Sekretoriui ir pateikia jam informaciją, patvirtinančią šį pranešimą. Nurodyta procedūra taikoma ir tuo atveju, kai kuri nors Šalis ar Pasaulinė sveikatos organizacija turi duomenų, kuriais remiantis reikėtų kurią nors medžiagą perkelti iš vieno šios Konvencijos sąrašo į kitą arba kurią nors medžiagą iš šių sąrašų išbraukti.

2. Generalinis Sekretorius tokį pranešimą, taip pat bet kokią informaciją, kuri, jo nuomone, susijusi su šiuo klausimu, siunčia Šalims, Komisijai ir, kai toks pranešimas gaunamas iš kurios nors Šalies, – Pasaulinei sveikatos organizacijai.

3. Jeigu informacija, atsiųsta su tokiu pranešimu, rodo, kad tą medžiagą galima įrašyti į šios Konvencijos I arba II sąrašą remiantis šio straipsnio 4 dalimi, Šalys, remdamosi visa turima informacija, išnagrinėja galimybę laikinai taikyti šiai medžiagai visas kontrolės priemones, taikomas medžiagoms, įrašytoms atitinkamai į I arba į II sąrašą.

4. Jeigu Pasaulinė sveikatos organizacija mano, kad:

a) ši medžiaga gali:

i) 1) sukelti priklausomybę ir

2) stimuliuoti centrinę nervų sistemą arba sukelti depresiją, sukeldama haliucinacijas arba sutrikdydama motorinę funkciją ar mąstymą, ar elgesį, ar suvokimą, ar nuotaiką, arba

ii) lemti tokį pat piktnaudžiavimą ir tokius pat žalingus padarinius, kaip ir kitos medžiagos, įrašytos į I, II, III arba IV sąrašus, ir

b) yra patikimų įrodymų, kad šia medžiaga piktnaudžiuojama arba yra tokio piktnaudžiavimo tikimybė, dėl ko kyla ar gali kilti gyventojų sveikatos ir socialinių problemų, kurių pagrindu šiai medžiagai galima taikyti tarptautinės kontrolės priemones,

Pasaulinė sveikatos organizacija praneša Komisijai šios medžiagos vertinimą, įvertindama piktnaudžiavimo ją mastą ar tikimybę, ar iškilusi rimta gyventojų sveikatos ir socialinė problema, kiek ši medžiaga naudinga terapinėje praktikoje, taip pat pateikia rekomendacijas, jei tokios yra, dėl kontrolės priemonių, kurios būtų tikslingos, atsižvelgiant į šios medžiagos įvertinimą.

5. Komisija, atsižvelgdama į Pasaulinės sveikatos organizacijos, kurios vertinimas medicinos ir mokslo klausimais yra lemiamas, pranešimą ir į ekonominius, socialinius, teisinius, administracinius bei kitus veiksnius, kurie, jos nuomone, susiję su šiuo klausimu, gali šią medžiagą įrašyti į I, II, III arba IV sąrašą. Komisija gali kreiptis į Pasaulinę sveikatos organizaciją arba į kitus atitinkamus šaltinius papildomos informacijos.

6. Jeigu kuriame nors pranešime pagal šio straipsnio 1 dalį kalbama apie vieną ar kitą medžiagą, jau įrašytą į kurį nors sąrašą, Pasaulinė sveikatos organizacija praneša Komisijai savo naują išvadą, bet kokį naują šios medžiagos vertinimą, kurį ji gali pateikti, remdamasi 4 dalimi, taip pat bet kokias naujas rekomendacijas dėl kontrolės priemonių, kurios jai pasirodys tikslingos, atsižvelgiant į įvertinimą. Komisija, atsižvelgdama į Pasaulinės sveikatos organizacijos pranešimą pagal 5 dalį ir į veiksnius, apie kuriuos kalbama šioje dalyje, gali nuspręsti perkelti šią medžiagą iš vieno sąrašo į kitą arba visai išbraukti.

7. Apie kiekvieną Komisijos sprendimą, priimtą remiantis šiuo straipsniu, Generalinis Sekretorius praneša visoms valstybėms Jungtinių Tautų Organizacijos narėms, šios Konvencijos Šalims, kurios nėra Jungtinių Tautų Organizacijos narės, Pasaulinei sveikatos organizacijai ir Komitetui. Toks sprendimas visiškai įsigalioja kiekvienai Šaliai po 180 dienų nuo pranešimo išsiuntimo datos, išskyrus bet kurią Šalį, kuri per šį laikotarpį dėl sprendimo papildyti kurį nors sąrašą kokia nors medžiaga nusiuntė rašytinį pranešimą Generaliniam Sekretoriui apie tai, kad dėl ypatingų aplinkybių ji negali dėl šios medžiagos įvykdyti visų Konvencijos nuostatų, taikomų į šį sąrašą įrašytoms medžiagoms. Tokiame pranešime nurodomos šių ypatingų aplinkybių priežastys. Nesvarbu, kad toks pranešimas nusiųstas, kiekviena Šalis taiko bent tokias kontrolės priemones:

a) Šalis, išsiuntusi tokį pranešimą apie papildomai į I sąrašą įrašytą medžiagą, kuri anksčiau nebuvo kontroliuojama, pagal galimybes taiko 7 straipsnyje numatytas specialias kontrolės priemones, ir dėl šios medžiagos:

i) reikalauja gamybos, prekybos ir paskirstymo licencijų, kaip tai numatyta 8 straipsnyje medžiagoms, įrašytoms į II sąrašą;

ii) reikalauja gydytojo recepto tiekimui ar išdavimui, kaip tai numatyta 9 straipsnyje medžiagoms, įrašytoms į II sąrašą;

- iii) eksportuodama ir importuodama vykdo įsipareigojimus, numatytus 12 straipsnyje, išskyrus įsipareigojimus kitai Šaliai, išsiuntusiai tokį pranešimą dėl šios medžiagos;
 - iv) vykdo įsipareigojimus, numatytus 13 straipsnyje dėl į II sąrašą įrašytų medžiagų eksporto ir importo uždraudimo bei apribojimo;
 - v) teikia Komitetui statistines ataskaitas pagal 16 straipsnio 4 dalies a punktą; ir
 - vi) pagal 22 straipsnį imasi priemonių, kad būtų sustabdyti veiksmai, kurie prieštarauja įstatymams ar kitiems teisės aktams, priimtiems minėtiems įsipareigojimams vykdyti;
- b) Šalis, išsiuntusi tokį pranešimą apie papildomai įrašytą į II sąrašą medžiagą, kuri anksčiau nebuvo kontroliuojama, dėl šios medžiagos:
- i) remdamasi 8 straipsniu, reikalauja licencijų dėl šios medžiagos gamybos, prekybos ir paskirstymo;
 - ii) remdamasi 9 straipsniu, tiekdamą ar išduodamą medžiagą, reikalauja gydytojo recepto;
 - iii) eksportuodama ir importuodama vykdo įsipareigojimus, numatytus 12 straipsnyje, išskyrus įsipareigojimus kitai Šaliai, išsiuntusiai tokį pranešimą dėl šios medžiagos;
 - iv) vykdo įsipareigojimus, numatytus 13 straipsnyje, dėl eksporto ir importo uždraudimo ir apribojimo;
 - v) teikia Komitetui statistines ataskaitas pagal 16 straipsnio 4 dalies a, c ir d punktus;
 - vi) pagal 22 straipsnį imasi priemonių, kad būtų sustabdyti veiksmai, kurie prieštarauja įstatymams ar kitiems teisės aktams, priimtiems minėtiems įsipareigojimams vykdyti;
- c) Šalis, išsiuntusi tokį pranešimą dėl papildomai į III sąrašą įrašytos medžiagos, kuri anksčiau nebuvo kontroliuojama, dėl šios medžiagos:
- i) remdamasi 8 straipsniu, reikalauja licencijos dėl šios medžiagos gamybos, prekybos ir paskirstymo;
 - ii) remdamasi 9 straipsniu, tiekdamą ir išduodamą šią medžiagą, reikalauja gydytojo recepto;
 - iii) eksportuodama vykdo įsipareigojimus, numatytus 12 straipsnyje, išskyrus įsipareigojimus kitai Šaliai, išsiuntusiai tokį pranešimą dėl šios medžiagos;
 - iv) vykdo įsipareigojimus, numatytus 13 straipsnyje, dėl importo ir eksporto uždraudimo bei apribojimo; ir
 - v) pagal 22 straipsnį imasi priemonių, kad būtų sustabdyti veiksmai, kurie prieštarauja įstatymams ar kitiems teisės aktams, priimtiems minėtiems įsipareigojimams vykdyti;
- d) Šalis, išsiuntusi tokį pranešimą dėl papildomai į IV sąrašą įrašytos medžiagos, kuri anksčiau nebuvo kontroliuojama, dėl šios medžiagos:
- i) pagal 8 straipsnį reikalauja licencijų dėl šios medžiagos gamybos, prekybos ir paskirstymo;
 - ii) vykdo įsipareigojimus, numatytus 13 straipsnyje, dėl importo ir eksporto uždraudimo bei apribojimo;
 - iii) pagal 22 straipsnį imasi priemonių, kad būtų sustabdyti veiksmai, kurie prieštarauja įstatymams ar kitiems teisės aktams, priimtiems minėtiems įsipareigojimams vykdyti;
- e) Šalis, išsiuntusi tokį pranešimą dėl kurios nors medžiagos, perkeltos į sąrašą, į kurią įrašytoms medžiagoms numatytos griežtesnės kontrolės priemonės ir griežtesni įsipareigojimai, taiko visas šios Konvencijos nuostatas, kurios taikomos sąrašui, iš kurio ši medžiaga buvo perkelta.
8. a) Taryba turi peržiūrėti Komisijos sprendimus, priimtus pagal šį straipsnį pagal bet kurios Šalies prašymą, išsiųstą per 180 dienų nuo tada, kai buvo gautas pranešimas apie šio sprendimo priėmimą. Prašymas peržiūrėti sprendimą kartu su visa atitinkama informacija, kuria jis remiasi, siunčiamas Generaliniam Sekretoriui;
- b) prašymo peržiūrėti sprendimą kopijas ir atitinkamą informaciją Generalinis Sekretorius siunčia Komisijai, Pasaulinei sveikatos organizacijai bei visoms Šalims ir siūlo joms pateikti savo pastabas per devyniasdešimt dienų. Visos gautos pastabos pateikiamos nagrinėti Tarybai;

c) Komisijos sprendimą Taryba gali patvirtinti, pakeisti arba atšaukti. Pranešimas apie Tarybos sprendimą išsiunčiamas visoms valstybėms Jungtinių Tautų Organizacijos narėms, valstybėms šios Konvencijos šalims, kurios nėra Jungtinių Tautų Organizacijos narės, Komisijai, Pasaulinei sveikatos organizacijai ir Komitetui;

d) pirminis Komisijos sprendimas, atsižvelgiant į 7 dalį, galioja iki nurodyto peržiūrėjimo.

9. Šalys daro viską, kas nuo jų priklauso, kad medžiagoms, kurių nekontroliuoja ši Konvencija, bet kurios gali būti panaudotos neteisėtai psichotropinių medžiagų gamybai, būtų taikomos praktiškai įgyvendinamos priežiūros priemonės.

3 straipsnis

PREPARATŲ KONTROLĖS SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

1. Išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio žemiau išvardytose dalyse, preparatui taikomos tokios pačios kontrolės priemonės kaip ir psichotropinei medžiagai, esančiai jame; jeigu preparato sudėtyje yra ne viena, o kelios tokios medžiagos, jis kontroliuojamas taip, kaip ir ta medžiaga, kuriai taikomos griežčiausios kontrolės priemonės.

2. Jeigu kokio nors preparato, kuriame yra kokios nors psichotropinės medžiagos, išskyrus į I sąrašą įrašytas medžiagas, sudėtis tokia, kad rizikos piktnaudžiauti tuo preparatu nėra arba ji labai maža, o nurodytos psichotropinės medžiagos iš preparato paprastais būdais negalima išgauti tiek, kad būtų įmanoma ja piktnaudžiauti, vadinasi, šis preparatas nesukelia pavojaus gyventojų sveikatai ir netampa socialine problema, tokiam preparatui, remiantis 3 dalimi, galima ir netaikyti kai kurių kontrolės priemonių, numatytų šioje Konvencijoje.

3. Jeigu Šalis, remdamasi pirmiau nurodyta dalimi, daro išvadą dėl kurio nors preparato, ji gali nuspręsti savo šalyje ar kuriame nors savo rajone netaikyti šiam preparatui kokios nors vienos ar visų kontrolės priemonių, numatytų šioje Konvencijoje, išskyrus:

- a) 8 straipsnio (Licencijos) nuostatas, susijusias su gamyba;
- b) 11 straipsnio (Registracijos įrašai) nuostatas dėl nekontroliuojamų preparatų;
- c) 13 straipsnio (Eksperto ir importo draudimas ir apribojimas) nuostatas;
- d) 15 straipsnio (Inspektavimas) nuostatas, susijusias su gamyba;
- e) 16 straipsnio (Šalių pateikti pranešimai) nuostatas dėl nekontroliuojamų preparatų; ir
- f) 22 straipsnio (Nuostatos dėl bausmių) nuostatas tiek, kad būtų nuslopinti veiksmai, kurie

prieštarauja įstatymams ar kitiems teisės aktams, priimtiems minėtiems įsipareigojimams vykdyti. Šalis praneša Generaliniam Sekretoriui apie bet kokį tokį sprendimą, taip pat praneša nekontroliuojamo preparato pavadinimą bei jo sudėtį ir kokios kontrolės priemonės jam buvo taikomos. Generalinis Sekretorius šį pranešimą perduoda kitoms Šalims, Pasaulinei sveikatos organizacijai ir Komitetui.

4. Jeigu kuri nors Šalis ar Pasaulinė sveikatos organizacija turi duomenų apie kokį nors preparatą, nekontroliuojamą remiantis 3 dalimi, kuriais remiantis, jos manymu, preparatas vėl turi būti kontroliuojamas visiškai arba iš dalies, ji praneša apie tai Generaliniam Sekretoriui ir pateikia jam informaciją, patvirtinančią šį pranešimą. Generalinis Sekretorius šį pranešimą ir bet kokią informaciją, kuri, jo nuomone, susijusi su šiuo klausimu, pateikia Šalims, Komisijai ir, jei tokį pranešimą atsiunčia kuri nors Šalis, Pasaulinei sveikatos organizacijai. Pasaulinė sveikatos organizacija praneša Komisijai apie šio preparato įvertinimą pagal klausimus, nurodytus 2 dalyje, kartu pateikdama rekomendaciją apie kontrolės priemones, jeigu jos apskritai reikalingos, kurios vėl turi būti taikomos šiam preparatui. Komisija, atsižvelgdama į nurodytą Pasaulinės sveikatos organizacijos pranešimą, kurios vertinimai medicinos ir mokslo klausimais yra lemiami, ir į ekonominius, socialinius, teisinius, administracinius bei kitus veiksnius, jos nuomone, susijusius su šiuo klausimu, gali nuspręsti, kad šiam preparatui vėl turi būti taikomos viena ar visos kontrolės priemonės. Apie kiekvieną Komisijos sprendimą, priimtą pagal šią dalį, Generalinis Sekretorius praneša visoms valstybėms Jungtinių Tautų Organizacijos narėms, šios Konvencijos Šalims, kurios

nėra Jungtinių Tautų Organizacijos narės, Pasaulinei sveikatos organizacijai ir Komitetui. Visos Šalys per 180 dienų nuo tos dienos, kai buvo išsiųstas Generalinio Sekretoriaus pranešimas, imasi priemonių, kad vėl būtų taikoma nurodyta kontrolės priemonė ar priemonės.

4 straipsnis

KITOS SPECIALIOSIOS NUOSTATOS DĖL KONTROLĖS TAIKYMO SRITIES

Dėl psichotropinių medžiagų, išskyrus į I sąrašą įrašytas medžiagas, Šalys gali leisti:

- a) turėti nedidelį kiekį preparatų asmeniniam naudojimui asmenims, keliaujantiems iš vienos šalies į kitą; tačiau kiekviena Šalis turi teisę įsitikinti, kad šie preparatai buvo gauti teisėtu būdu;
- b) šias medžiagas naudoti priemonėje gaminant nepsichotropines medžiagas arba produktus, taikant šioje Konvencijoje numatytas kontrolės priemones iki tol, kol šios psichotropinės medžiagos įgauna tokią būseną, kad jomis piktnaudžiauti ir jas išgauti būtų beveik neįmanoma; ir
- c) šias medžiagas naudoti, laikantis šioje Konvencijoje numatytų kontrolės priemonių, gaudantiems gyvulius asmenims, kurie turi specialų kompetentingų institucijų leidimą naudoti šias medžiagas tokiam tikslui.

5 straipsnis

NAUDOJIMO APRIBOJIMAS, IŠSKYRUS NAUDOJIMĄ MEDICINOS IR MOKSLO TIKSLAMS

1. Kiekviena Šalis riboja į I sąrašą įrašytų medžiagų naudojimą, kaip tai numatyta 7 straipsnyje.
2. Kiekviena Šalis, išskyrus 4 straipsnyje nurodytus atvejus, priemonėmis, kurios, jos nuomone, yra tikslingos, riboja į II, III ir IV sąrašus įrašytų medžiagų gamybą, eksportą, importą, paskirstymą, atsargas sandėliuose, naudojimą, taip pat prekybą jomis ir jų turėjimą, išskyrus jų naudojimą medicinos ir mokslo tikslams.
3. Pageidautina, kad Šalys į II, III ir IV sąrašus įrašytas medžiagas leistų laikyti tik teisėtu pagrindu.

6 straipsnis

SPECIALI VALDYBA

Pageidautina, kad šios Konvencijos nuostatomis taikyti kiekviena Šalis įkurtų ir turėtų specialią valdybą, kuri galėtų būti ta pati, ir tai būtų jos privalumas, kaip ir speciali valdyba, įkurta vykdyti Narkotinių medžiagų konvencijos kontrolės nuostatas, arba tai galėtų būti dvi atskiros glaudžiai bendradarbiaujančios specialios valdybos.

7 straipsnis

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS DĖL Į I SĄRAŠĄ ĮRAŠYTŲ MEDŽIAGŲ

Dėl į I sąrašą įrašytų medžiagų Šalys:

- a) draudžia bet kokią jų naudojimą, išskyrus naudojimą mokslo ir labai ribotiems medicinos tikslams, tinkamai įgaliotiems asmenims medicinos ar mokslinio tyrimo įstaigose, kurios yra tiesiogiai kontroliuojamos jų vyriausybių arba kurioms yra išduotas specialus leidimas;
- b) reikalauja, kad šios medžiagos būtų gaminamos, skirstomos, laikomos ir jomis prekiaujama, tik turint specialias licencijas arba iš anksto gautus leidimus;
- c) rūpestingai kontroliuoja a ir b punktuose nurodytą veiklą bei veiksmus;
- d) riboja medžiagas, išduodamos kokiam nors tinkamai įgaliotam asmeniui, kiekį kiekiu, kurio reikia teisėtiems tikslams pasiekti;

e) reikalauja, kad asmenys, naudojantys šias medžiagas medicinos arba mokslo srityse, gavę jas, registruotų ir smulkiai aprašytų, kur jas naudoja; tokie užrašai turi būti saugomi ne mažiau kaip dvejuis metais po paskutinio įrašo apie tokių medžiagų naudojimą; ir

f) draudžia eksportą ir importą, išskyrus tuos atvejus, kai eksportuoja ar importuoja eksportuojančios ar importuojančios šalies ar jos rajono kompetentingos institucijos ar įstaigos arba kiti asmenys ar įmonės, turintys specialų leidimą, išduotą šiam tikslui tos šalies ar rajono kompetentingų institucijų. 12 straipsnio 1 dalies nuostatos dėl leidimų eksportuoti ir importuoti į II sąrašą įrašytas medžiagas suteikimo galioja ir į I sąrašą įrašytoms medžiagoms.

8 straipsnis LICENCIJOS

1. Šalys reikalauja, kad į II, III ir IV sąrašus įrašytos medžiagos būtų gaminamos, skirstomos ir jomis prekiaujama (įskaitant eksporto ir importo prekybą) pagal licencijas arba taikant kitas panašias kontrolės priemones.

2. Šalys:

a) kontroliuoja visus tinkamai įgaliotus asmenis ir įmones, kurios verčiasi ar yra susijusios su medžiagų, nurodytų 1 dalyje, gamyba ar skirstymu bei prekyba jomis (įskaitant eksporto ir importo prekybą);

b) licencijomis ar kitomis panašiomis kontrolės priemonėmis kontroliuoja įmones ir patalpas, kuriose gali būti gaminamos ar skirstomos medžiagos bei jomis prekiaujama; ir

c) užtikrina, kad tokiose įmonėse ir patalpose bus imtasi saugumo priemonių siekiant užkirsti kelią vagystėms ar kitokiam sandėlio atsargų išėikvojimui.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos dėl licencijų ir kitų panašių kontrolės priemonių gali būti netaikomos asmenims, kurie yra tinkamai įgalioti atlikti gydymo bei mokslo funkcijas, atliekant jiems šias funkcijas.

4. Šalys reikalauja, kad visi asmenys, gaunantys licencijas pagal šią Konvenciją arba kitokį leidimą pagal šio straipsnio 1 dalį ar 7 straipsnio b punktą, pasižymėtų savybėmis, kurių reikia tam, kad efektyviai ir tiksliai būtų įgyvendintos įstatymų ir nutarimų, priimamų siekiant įgyvendinti šią Konvenciją, nuostatos.

9 straipsnis RECEPTAI

1. Šalys reikalauja, kad medžiagos, įrašytos į II, III ir IV sąrašus, būtų tiekiamos arba išduodamos atskiriems asmenims tik pagal gydytojo receptą, išskyrus tuos atvejus, kai tam tikri asmenys gali teisėtai gauti, naudoti, išduoti arba skirti tokias medžiagas, vykdydami jiems tinkamai leistas gydymo ar mokslo funkcijas.

2. Šalys imasi priemonių užtikrinti, kad receptai medžiagoms, įrašytoms į II, III ir IV sąrašus, būtų išduodami remiantis įprastine medicinos praktika ir būtų taip reglamentuojami, nurodant, be kita ko, jų galimo pakartotinio naudojimo skaičių bei jų galiojimo laiką, kad apsaugotų gyventojų sveikatą ir gerovę.

3. Nepaisydama 1 dalies, Šalis gali pati, jeigu, jos manymu, to reikalauja konkrečios aplinkybės, jos nustatytomis sąlygomis, įskaitant registracijos įrašus, leisti vaistinėms ar kitiems mažmeniniams skirstytojams, paskirtiems institucijoms, atsakingų už šios šalies ar jos dalies gyventojų sveikatą, jei jie turi licencijas, savo pačių nuožiūra ir be recepto parduoti medžiagas, įrašytas į III ir IV sąrašus, atskiriems asmenims vartoti išimtiniais atvejais medicinos tikslams nedideliais kiekiais, kuriuos nustato Šalys.

10 straipsnis

ISPĖJAMIEJI UŽRAŠAI ANT PAKUOČIŲ IR REKLAMA

1. Kiekviena Šalis, atsižvelgdama į atitinkamus Pasaulinės sveikatos organizacijos sprendimus ir rekomendacijas, reikalauja, kad etiketėse, kai tai įmanoma, ir būtinai psichotropinių medžiagų mažmeninės prekybos pakuotėse pridedamame lapelyje būtų nurodymai, kaip naudoti medžiagą, įskaitant perspėjimus ir įspėjimus, kokių, jos nuomone, reikia vartotojų saugumui.

2. Kiekviena Šalis, tinkamai atsižvelgdama į savo konstitucines nuostatas, šias medžiagas reklamuoti gyventojams draudžia.

11 straipsnis REGISTRACIJOS ĮRAŠAI

1. Šalys reikalauja, kad medžiagų, įrašytų į I sąrašą, gamintojai ir visi kiti asmenys, pagal 7 straipsnį turintys leidimą skirstyti šias medžiagas ir prekiauti jomis, registruotų šias medžiagas kiekvienos Šalies nustatyta tvarka, tiksliai nurodydami pagamintų medžiagų kiekį, jų atsargų kiekį sandėliuose, ir kiekvieną kartą gaunant ir išduodant šias medžiagas, turi būti tiksliai nurodomas jų kiekis, data, tiekėjas ir gavėjas.

2. Šalys reikalauja, kad medžiagų, įrašytų į II ir III sąrašus, gamintojai, didmenų skirstytojai, eksportuotojai ir importuotojai registruotų šias medžiagas kiekvienos Šalies nustatyta tvarka, tiksliai nurodydami pagamintų medžiagų kiekį, ir kiekvieną kartą gaunant ir išduodant šias medžiagas, turi būti tiksliai nurodomas jų kiekis, data, tiekėjas ir gavėjas.

3. Šalys reikalauja, kad medžiagų, įrašytų į II sąrašą, mažmeniniai skirstytojai, ligoninės, gydymo ir profilaktikos bei mokslinio tyrimo įstaigos registruotų šias medžiagas kiekvienos Šalies nustatyta tvarka, ir kiekvieną kartą gaunant ir išduodant šias medžiagas, turi būti tiksliai nurodomas jų kiekis, data, tiekėjas ir gavėjas.

4. Šalys atitinkamais metodais ir atsižvelgdamos į profesionalią ir prekybos patirtį savo šalyse, užtikrina, kad informacija apie medžiagas, įrašytas į III sąrašą, kurias gauna ir išduoda mažmenų skirstytojai, ligoninės, gydymo bei profilaktikos ir mokslinio tyrimo įstaigos, būtų lengvai prieinama.

5. Šalys reikalauja, kad medžiagų, įrašytų į IV sąrašą, gamintojai, eksportuotojai ir importuotojai registruotų šias medžiagas kiekvienos šalies nustatyta tvarka, nurodydami pagamintų, eksportuotų ir importuotų medžiagų kiekį.

6. Šalys reikalauja, kad preparatų, kurie nebekontroliuojami pagal 3 straipsnio 3 dalį, gamintojai registruotų kiekvieną psichotropinę medžiagą, panaudotą nebekontroliuojamam preparatui gaminti, nurodydami jos kiekį bei nebekontroliuojamo preparato, pagaminto iš nurodytos medžiagos, pobūdį, bendrą kiekį ir pirminį išdavimą.

7. Šalys užtikrina, kad šiame straipsnyje nurodyti registracijos įrašai ir visa informacija, reikalinga parengti pranešimus pagal 16 straipsnį, būtų saugoma ne trumpiau kaip dvejuis metais.

12 straipsnis NUOSTATOS DĖL TARPTAUTINĖS PREKYBOS

1. a) Kiekviena šalis, leidžianti eksportuoti ir importuoti medžiagas, įrašytas į I ar II sąrašą, reikalauja pateikti Komisijos nustatytame blanke atskirą leidimą kiekvienam tokiam eksporto ar importo sandoriui, nesvarbu, ar kalbama apie vieną, ar apie kelias medžiagas.

b) Šiame leidime nurodomas tarptautinis neužregistruotas pavadinimas arba, jeigu tokio pavadinimo nėra, šios medžiagos žymėjimas atitinkamame sąraše, kiekis, skirtas eksportui ar importui, farmacinė forma, eksportuotojo bei importuotojo pavadinimas ir adresas, taip pat eksporto ar importo terminas. Jei ši medžiaga eksportuojama ar importuojama kaip preparatas, būtina, be to,

nurodyti ir šio preparato pavadinimą, jeigu jis yra. Leidime eksportuoti taip pat nurodomas ir leidimo importuoti numeris, jo išdavimo data ir institucijos, išdavusios šį leidimą, pavadinimas.

c) Prieš išduodamos leidimą eksportuoti, Šalys reikalauja pateikti leidimą importuoti, kurį išduoda importuojančios šalies arba rajono kompetentingos institucijos ir kuriuo patvirtinama, kad importuoti nurodytą leidime medžiagą ar medžiagas leidžiama, tokį leidimą pateikia asmuo ar įmonė, prašanti leidimo eksportui.

d) Eksportuojant kiekvieną tokių medžiagų partiją, turi būti pridėdama leidimo eksportuoti kopija, o vyriausybė, išdavusi leidimą eksportuoti, jo kopiją siunčia importuojančios šalies arba rajono vyriausybei.

e) Kai importas gautas, importuojančios šalies ar rajono vyriausybė leidimą eksportuoti su žyma, patvirtinančia faktinį importuotą kiekį, grąžina eksportuojančios šalies ar rajono vyriausybei.

2. a) Šalys reikalauja, kad kiekvieną kartą eksportuodami medžiagas, įrašytas į III sąrašą, eksportuotojai Komisijos numatyta formuliare trimis egzemplioriais sudarytą deklaraciją, kurioje būtų tokia informacija:

- i) eksportuotojo ir importuotojo pavadinimai ir adresai;
- ii) tarptautinis neužregistruotas medžiagos pavadinimas arba, jeigu tokio pavadinimo nėra, šios medžiagos pavadinimas atitinkamame sąraše;
- iii) medžiagos kiekis bei eksportuojamos medžiagos farmacinė forma ir, jeigu ji eksportuojama kaip preparatas, preparato pavadinimas, jei toks yra; ir
- iv) išsiuntimo data.

b) Du šios deklaracijos egzempliorius eksportuotojai pateikia savo šalies ar rajono kompetentingoms institucijoms. Trečiąjį egzempliorių jie siunčia kartu su savo kroviniu.

c) Šalis, iš kurios teritorijos eksportuota kokia nors medžiaga, įrašyta į III sąrašą, kaip galima greičiau, bet ne vėliau kaip po devyniasdešimties dienų nuo išsiuntimo datos, vieną deklaracijos, gautos iš eksportuotojo, egzempliorių registruotu paštu siunčia importuojančios šalies kompetentingoms institucijoms ir prašo patvirtinti jo gavimą.

d) Šalys gali reikalauti, kad importuotojas, gavęs krovinį, išsiųstų savo šalies arba rajono kompetentingoms institucijoms tinkamai patvirtintą deklaracijos egzempliorių, kurį gavo kartu su kroviniu, ir nurodytų gautą kiekį bei gavimo datą.

3. Medžiagoms, įrašytoms į I ir II sąrašus, taikomos šios papildomos nuostatos:

a) Šalys laisvuosiuose uostuose ir zonose prižiūri ir kontroliuoja šias medžiagas taip pat, kaip ir kitose savo šalies teritorijos dalyse, tačiau su sąlyga, kad jos gali taikyti griežtesnes priemones;

b) krovinių eksportas pašto dėžutės adresu arba į banko sąskaitą ne to asmens, kuris nurodytas išduotame leidime eksportuoti, draudžiamas;

c) krovinių su medžiagomis, įrašytomis į I sąrašą, eksportas priskirtų muitinių sandėlių adresu yra draudžiamas. Krovinių su medžiagomis, įrašytomis į II sąrašą, eksportas priskirto muitinės sandėlio adresu draudžiamas, išskyrus tuos atvejus, kai importuojančios šalies vyriausybė leidime importuoti, kurį pateikia asmuo ar įstaiga, prašanti leidimo eksportuoti, nurodo, kad ji leidžia importuoti turint tikslą importuojamą krovinį padėti į priskirtą muitinės sandėlį. Tokiu atveju leidime eksportuoti nurodoma, kad šis krovinyš eksportuojamas šiam tikslui. Išduodant krovinį iš priskirto muitinės sandėlio, būtinas institucijų, kurioms priklauso šis muitinės sandėlis, leidimas, o siunčiant krovinį į užsienį, jo išdavimas šioje Konvencijoje traktuojamas kaip naujas eksportas;

d) kompetentingos institucijos turi sulaikyti krovinius, įvežamus į kurios nors šalies teritoriją arba išvežamus iš jos be leidimo eksportuoti;

e) Šalis neleidžia medžiagų, skirtų kitai šaliai, tranzito per savo teritoriją, nesvarbu, ar buvo iškrautas krovinyš su šiomis medžiagomis iš transporto priemonės, kuria jis buvo vežamas, ar ne, išskyrus tuos atvejus, kai tos Šalies kompetentingos institucijos pateikia leidimo kroviniui eksportuoti kopiją;

f) bet kurios šalies ar rajono, per kurio teritoriją leistas vieno ar kito krovinio su šiomis medžiagomis tranzitas, kompetentingos institucijos imtasi visų būtinų priemonių, kad kroviny su nebūtų gabenamas pagal kitą paskirtį nei ta, kuri nurodyta leidimo eksportuoti kopijoje, išskyrus tuos atvejus, kai toks maršruto pakeitimas leistas Šalies ar rajono, per kurį šis kroviny su siunčiamas tranzitu, vyriausybės. Šalies ar rajono, per kuriuos vykdomas tranzitas, vyriausybė kiekvieną prašymą dėl krovinio maršruto pakeitimo vertina taip, lyg toks pakeitimas būtų eksportas iš šalies ar rajono, per kuriuos vykdomas tranzitas, į naujos paskirties šalį arba rajoną. Jeigu toks maršruto pakeitimas leidžiamas, tai šio straipsnio 1 dalies e punkto nuostatos taip pat taikomos šalies ar rajono, per kuriuos vykdomas tranzitas, santykiams su šalimi ar rajonu, iš kurių šis kroviny su buvo pirma eksportuotas;

g) bet koks kroviny su medžiagomis, vežamas tranzitu arba esantis priskirtame muitinės sandėlyje, turi būti apsaugotas nuo bet kokio poveikio, kuris pakeistų šios medžiagos prigimtį. Be kompetentingų institucijų leidimo pakuotės negali būti pakeistos;

h) šios dalies e-g punktų nuostatos, reglamentuojančios medžiagų gabenimą per vienos ar kitos Šalies teritoriją, netaikomos tada, kai kroviny su gabenamas orlaiviu, tuo atveju, kai orlaivis praskrenda virš Šalies ar rajono, per kuriuos vykdomas tranzitas, teritorijos nenuitūpdamas. Jeigu orlaivis nutupia bet kurioje tokioje Šalyje arba rajone, šios nuostatos taikomos pagal aplinkybes;

i) šios dalies nuostatos nepažeidžia kitų tarptautinių susitarimų nuostatoms, apribojančioms kontrolę, kurią gali vykdyti bet kuri Šalis dėl medžiagų gabenimo tranzitu.

13 straipsnis

EKSPORTO IR IMPORTO DRAUDIMAS IR APRIBOJIMAS

1. Šalis per Generalinį Sekretorių gali pranešti visoms kitoms Šalims, kad ji draudžia importuoti į savo šalį ar į kurį nors savo rajoną kokią nors medžiagą ar kelias medžiagas, įrašytas į II, III ar IV sąrašus, kurių pavadinimus ji nurodo pranešime. Bet kuriame tokia me pranešime nurodomas toks medžiagos pavadinimas, koks yra įrašytas į II, III ar IV sąrašus.

2. Šalis, gavusi tokį pranešimą apie kokį nors uždraudimą pagal 1 dalį, imasi priemonių, kad nė viena iš pranešime nurodytų medžiagų nebūtų eksportuojama į Šalies, atsiuntusios pranešimą, šalį ar į vieną iš jos rajonų.

3. Nepaisydama ankstesnių dalių nuostatų, Šalis, pateikusi pranešimą pagal 1 dalį, gali, kiekvienu atveju išduodama specialias licencijas importui, leisti importuoti tam tikrus šių medžiagų ar preparatų, kuriuose yra šių medžiagų, kiekius. Importuojančios šalies institucijos, išduodančios tokias licencijas, du šios specialios licencijos importuoti egzempliorius, nurodžiusios juose importuotojo ir eksportuotojo pavadinimus ir adresus, išsiunčia eksportuojančios šalies ar rajono kompetentingoms institucijoms, kurios, gavusios licenciją, gali leisti eksportuotojui kroviny išsiųsti. Tokios specialios licencijos importuoti vienas egzempliorius, tinkamai patvirtintas eksportuojančios šalies ar rajono kompetentingos institucijos, pridedamas prie krovinio.

14 straipsnis

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS DĖL PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ VEŽIMO PIRMOSIOS PAGALBOS VAISTINĖLĖSE, ESANČIOSE LAIVUOSE, ORLAIVIUOSE AR KITOSE VISUOMENINIO TRANSPORTO PRIEMONĖSE, KURSUIJANČIOSE TARPTAUTINĖMIS LINIJOMIS

1. Riboto kiekio medžiagų, įrašytų į II, III ar IV sąrašus, kurios gali būti reikalingos suteikti pirmąją medicinos pagalbą ar ypatingiems atvejams kelionės metu, gabenimas laivais, orlaiviais ar kitomis tarptautinio visuomeninio transporto priemonėmis, tokiomis kaip tarptautiniai traukiniai ir autobusai, pagal šią Konvenciją nelaikomas eksportu, importu ar tranzitu per šalį.

2. Registruojanti Šalis imasi reikiamų atsargumo priemonių, kad 1 dalyje nurodytos medžiagos nebūtų naudojamos ne pagal paskirtį ar kad jos nebūtų eikvojamoms neteisėtai. Kokių atsargumo priemonių reikia imtis, rekomenduoja Komisija, pasitarusi su atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis.

3. Pagal 1 dalį medžiagas gabenant laivais, orlaiviais arba kitomis tarptautinio visuomeninio transporto priemonėmis, tokiomis kaip tarptautiniai traukiniai ir autobusai, taikomi registruojančios šalies įstatymai, kiti teisės aktai, leidimai ir licencijos, nepažeidžiant kokių nors kompetentingų vietos institucijų teisių tikrinti, inspektuoti ar kitaip kontroliuoti transporto priemones. Tokių medžiagų panaudojimas ypatingu atveju nelaikomas 9 straipsnio 1 dalies nuostatų pažeidimu.

15 straipsnis INSPEKTAVIMAS

Šalys privalo turėti psichotropinių medžiagų gamintojų, eksportuotojų, importuotojų, didmenų ir mažmenų skirstytojų, taip pat medicinos ir mokslinio tyrimo įstaigų, naudojančių šias medžiagas, inspektavimo sistemą. Šalys numato įvairių atitinkamų patalpų, atsargų sandėliuose ir registravimo įrašų inspektavimą, kuris atliekamas taip dažnai, kaip, jų nuomone, yra reikalinga.

16 straipsnis ŠALIŲ PATEIKTI PRANEŠIMAI

1. Šalys pateikia Generaliniam Sekretoriui tokią informaciją, kurios Komisija gali iš jų pareikalauti savo funkcijoms atlikti, ir, be kito ko, metinius pranešimus apie šios Konvencijos taikymą jų teritorijoje, įskaitant informaciją apie:

- a) svarbius jų įstatymų ir kitų teisės aktų dėl psichotropinių medžiagų pakeitimus;
- b) svarbius pakeitimus dėl piktnaudžiavimo psichotropinėmis medžiagomis ir neteisėtos apyvartos jų teritorijoje.

2. Šalys taip pat praneša Generaliniam Sekretoriui vyriausybinių institucijų, nurodytų 7 straipsnio f punkte, 12 straipsnyje ir 13 straipsnio 3 dalyje, pavadinimus ir adresus. Šią informaciją Generalinis Sekretorius pateikia visoms Šalims.

3. Šalys per kiek įmanoma trumpesnę laiką po šio įvykio praneša Generaliniam Sekretoriui apie bet kokį neteisėtos apyvartos arba išėmimo iš neteisėtos apyvartos atvejį, kurį jos laiko svarbiu dėl:

- a) išryškėjusių naujų tendencijų;
- b) kiekių, apie kuriuos kalbama;
- c) informacijos, atskleidžiančios šaltinius, iš kurių gaunamos šios medžiagos; arba
- d) metodų, kuriuos taiko asmenys, kurie verčiasi neteisėta apyvarta. Tokio pranešimo kopijos siunčiamos remiantis 21 straipsnio b punktu.

4. Kiekvienais metais Šalys pateikia Komitetui nustatytos formos blankuose statistikos ataskaitas:

a) apie kiekvienos I ir II sąrašus įrašytos medžiagos, pagamintos, eksportuotos į kiekvieną šalį ar kiekvieną rajoną ir importuotos iš kiekvienos šalies ar kiekvieno rajono, kiekius bei apie gamintojų sandėliuose esančius šios medžiagos kiekius;

b) apie kiekvienos pagamintos medžiagos, įrašytos į III ir IV sąrašus, kiekius ir apie bendrus tokios eksportuotos ir importuotos medžiagos kiekius;

c) apie kiekvienos I ir III sąrašą įrašytos medžiagos, sunaudotos gaminant nebekontroliuojamus preparatus, kiekius; ir

d) apie kiekvienos medžiagos, išskyrus medžiagas, įrašytas į I sąrašą, panaudotos pramoniniams tikslams pagal 4 straipsnio b punktą, kiekius. Nurodant pagamintų medžiagų kiekių pagal šio straipsnio 4 dalies a ir b punktus, neįskaitomas pagamintų preparatų kiekis.

5. Komiteto prašymu Šalis pateikia papildomą būsimo laikotarpio statistinę informaciją apie bet kurios medžiagos, įrašytos į III ir IV sąrašus, eksportuotos į kiekvieną šalį ar jos rajoną ir importuotos iš kiekvienos šalies ar rajono, kiekius. Ši Šalis gali kreiptis į Komitetą su prašymu, kad jis ir savo prašymą dėl informacijos pateikimo, ir pagal šį punktą pateiktą informaciją laikytų konfidencialiais.

6. Informaciją, apie kurią kalbama šio straipsnio 1 ir 4 dalyse, Šalys pateikia tokiu būdu ir laikydamosi tokių terminų, kaip to reikalauja Komisija arba Komitetas.

17 straipsnis **KOMISIJS FUNKCIJOS**

1. Komisija gali spręsti visus klausimus, susijusius su šios Konvencijos nuostatų ir tikslų įgyvendinimu, bei teikti rekomendacijas šiais klausimais.

2. Komisijos sprendimai, numatyti 2 ir 3 straipsniuose, priimami dviejų trečdalių Komisijos narių balsų dauguma.

18 straipsnis **KOMITETO PRANEŠIMAI**

1. Komitetas kiekvienais metais rengia pranešimus apie savo darbą, kuriuose analizuojama turima statistinė informacija, ir – kai reikia – vyriausybės pateiktų ar iš jų pareikalautų pasiaiškinimų suvestinę su įvairiomis Komiteto pastabomis ir rekomendacijomis. Komitetas gali parengti tokius papildomus pranešimus, kuriuos laiko reikalingais. Šie pranešimai pateikiami Tarybai per Komisiją, kuri gali pateikti tokias pastabas, kokios jai atrodys tikslingos.

2. Komiteto pranešimai perduodami Šalims, po to Generalinis Sekretorius juos paskelbia. Šalys leidžia neribotai šiuos pranešimus platinti.

19 straipsnis **PRIEMONĖS, KURIAS TAIKO KOMITETAS SIEK DAMAS UŽTIKRINTI** **KONVENCIJOS NUOSTATŲ VYKDYMĄ**

1. a) Jeigu Komitetas, išnagrinėjęs informaciją, kurią jam pateikė vyriausybės arba Jungtinių Tautų Organizacijos institucijos, turi pagrindą manyti, jog įgyvendinti šios Konvencijos tikslus rimtai trukdo tai, kad kuri nors šalis ar kuris nors rajonas nevykdo šios Konvencijos nuostatų, jis turi teisę kreiptis į tos šalies ar to rajono vyriausybę ir reikalauti paaiškinimų. Turėdamas teisę atkreipti Šalių, Tarybos ir Komisijos dėmesį į klausimą, apie kurį kalbama šio straipsnio c punkte, prašymą pateikti informaciją pagal šį punktą ar vyriausybės paaiškinimus Komitetas laiko konfidencialiu.

b) Įvykdęs šio straipsnio a punkte nurodytas priemones, Komitetas, jei jis įsitikinęs, jog tai būtina padaryti, gali paraginti atitinkamą vyriausybę imtis tokių korektinių priemonių, kokios susiklosčiusiomis aplinkybėmis yra būtinos, kad būtų vykdomos šios Konvencijos nuostatos.

c) Jeigu Komitetas mano, kad atitinkama vyriausybė nepateikė patenkinamų paaiškinimų, kai buvo to paprašyta, remiantis šio straipsnio a punktu, arba nesiėmė jokių korektyvinių priemonių, kurių jai buvo pasiūlyta imtis pagal šio straipsnio b punktą, jis gali atkreipti Šalių, Tarybos ir Komisijos dėmesį į šį klausimą.

2. Komitetas, atkreipdamas Šalių, Tarybos ir Komisijos dėmesį į kokį nors klausimą pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą, gali, jei jis yra įsitikinęs, kad tai būtina, rekomenduoti Šalims nutraukti tam tikrų psichotropinių medžiagų eksportą, importą arba ir eksportą, ir importą iš atitinkamos šalies ar atitinkamo rajono arba į atitinkamą šalį ar atitinkamą rajoną tam tikram

laikotarpiui arba iki to laiko, kol Komitetas įsitikins, kad padėtis šioje šalyje ar šiame rajone yra patenkinama. Atitinkama valstybė gali iškelti šį klausimą Taryboje.

3. Komitetas turi teisę išspausdinti pranešimą bet kuriuo klausimu, kuris buvo svarstytas, remiantis šio straipsnio nuostatomis, ir nusiųsti šį pranešimą Tarybai, kuri išsiuntinėja jį visoms Šalims. Jeigu į spausdinamą pranešimą Komitetas įtraukia sprendimą, priimtą remiantis šiuo straipsniu, arba kokią nors informaciją dėl tokio sprendimo, tai jis turi taip pat įtraukti į šį pranešimą ir atitinkamos vyriausybės nuomonę, jeigu ji to prašo.

4. Jeigu kuriuo nors atveju Komiteto sprendimas, spausdinamas remiantis šiuo straipsniu, nebuvo priimtas bendru sutarimu, tai turi būti pateikta ir mažumos nuomonė.

5. Kiekviena valstybė kviečiama atsiųsti savo atstovą į Komiteto posėdį, kuriame, remiantis šiuo straipsniu, nagrinėjamas klausimas, tiesiogiai susijęs su šia valstybe.

6. Komiteto sprendimai pagal šį straipsnį priimami dviejų trečdalių visų Komiteto narių balsų dauguma.

7. Išvardytų dalių nuostatos taikomos ir tada, kai Komitetas turi pagrindą manyti, kad šios Konvencijos tikslai gali būti neįgyvendinti dėl kokio nors vienos ar kitos Šalies sprendimo, priimto remiantis 2 straipsnio 7 dalimi.

20 straipsnis

PRIEMONĖS PRIEŠ PIKTNAUDŽIAVIMĄ PSICHOTROPINĖMIS MEDŽIAGOMIS

1. Šalys imasi visų įmanomų priemonių užkirsti kelią piktnaudžiavimui psichotropinėmis medžiagomis, anksti išaiškinti, gydyti, auklėti atitinkamus asmenis, padėti jiems atgauti darbingumą, grįžti į visuomenę bei prižiūrėti juos po gydymo ir koordinuoja savo pastangas siekdamos šių tikslų.

2. Šalys, kiek tai įmanoma, padeda rengti specialistus, kurie gydytų asmenis, piktnaudžiaujančius psichotropinėmis medžiagomis, padėtų jiems atgauti darbingumą, grįžti į visuomenę bei prižiūrėtų juos po gydymo.

3. Šalys padeda supažindinti asmenis, kuriems to reikia darbui, su problemomis, kurios atsiranda piktnaudžiaujant psichotropinėmis medžiagomis, ir nurodo, kaip galima to išvengti, taip pat padeda supažindinti gyventojus su šiomis problemomis, jeigu yra grėsmė, kad piktnaudžiavimas šiomis psichotropinėmis medžiagomis labai paplis.

21 straipsnis

PRIEMONĖS PRIEŠ NETEISĖTĄ APYVARTĄ

Šalys, deramai atsižvelgdamos į savo konstitucinę, teisinę ir administracinę sistemas:

a) imasi priemonių valstybės viduje koordinuoti prevencines ir represines priemones prieš neteisėtą apyvartą; tam tikslui jos gali paskirti atitinkamą instituciją, atsakingą už šį koordinavimą;

b) padeda viena kitai kovoti su neteisėta psichotropinių medžiagų apyvarta ir, be kita ko, diplomatiniais kanalais ar per Šalių paskirtas tam tikslui kompetentingas institucijas nedelsdamos perduoda kitoms tiesiogiai suinteresuotoms Šalims bet kokio pranešimo, kurį jos išsiuntė Generaliniam Sekretoriui pagal 16 straipsnį dėl neteisėtos medžiagų apyvartos arba dėl jų paėmimo, kopiją;

c) glaudžiai bendradarbiauja viena su kita ir su tomis kompetentingomis tarptautinėmis organizacijomis, kurių narės jos yra, siekdamos, kad būtų suderintai kovojama su neteisėta apyvarta;

d) užtikrina operatyvų atitinkamų institucijų tarptautinį bendradarbiavimą;

e) tais atvejais, kai dėl teismo persekiojimo reikalinga perduoti teisinius dokumentus tarptautine tvarka, užtikrina, kad jie būtų operatyviai perduodami Šalių paskirtoms institucijoms; ši

nuostata nevaržo kuriai nors Šaliai teisėtai reikalauti, kad teisiniai dokumentai jai būtų išsiųsti diplomatiniais kanalais.

22 straipsnis

NUOSTATOS DĖL BAUSMIŲ

1. a) Kiekviena Šalis, laikydamosi savo konstitucinių apribojimų, bet kokią veiką, kuri prieštarauja kuriam nors įstatymui ar kitam teisės aktui, priimtam jos įsipareigojimams vykdyti pagal šią Konvenciją, vertina kaip baudžiamąjį teisės pažeidimą tais atvejais, kai ji yra tyčinė, ir užtikrina, kad už sunkius teisės pažeidimus būtų atitinkamai baudžiama, pavyzdžiui, įkalinimu ar kitokiu laisvės atėmimu;

b) nepaisant šio straipsnio ankstesnio punkto nuostatų, tais atvejais, kai asmenys, piktnaudžiaujantys psichotropinėmis medžiagomis, padaro tokius teisės pažeidimus, Šalys gali vietoj nuteisimo ar bausmės arba papildomai su bausme numatyti, kad tokiems asmenims pagal 20 straipsnio 1 dalį būtų taikomos priemonės, skirtos juos gydyti, auklėti, prižiūrėti po gydymo, padėti jiems atgauti darbingumą ir grąžinti juos į visuomenę.

2. Laikantis vienos ar kitos Šalies konstitucinių apribojimų, jos teisinės sistemos ir vidaus teisės:

a) jeigu skirtingose Šalyse buvo padaryta daugelis tarpusavyje susijusių veikų, pagal 1 dalį sudarančių teisės pažeidimus, kiekviena iš šių veikų laikoma atskiru teisės pažeidimu;

ii) tyčinis dalyvavimas darant teisės pažeidimą, bendrininkavimas siekiant padaryti ar pasikėsinimas padaryti kokį nors teisės pažeidimą, taip pat rengimasis padaryti teisės pažeidimą ir finansinės operacijos, susijusios su teisės pažeidimais, paminėtais šiame straipsnyje, traktuojami kaip baudžiamieji teisės pažeidimai, kaip tai numatyta 1 dalyje;

iii) į užsienio teismų nuosprendžius dėl tokių teisės pažeidimų atsižvelgiama siekiant nustatyti recidyvą; ir

iv) už minėtus sunkius teisės pažeidimus, kuriuos padarė šios Šalies piliečiai arba užsieniečiai, persekioja ta Šalis, kurios teritorijoje padarytas šis teisės pažeidimas, arba ta Šalis, kurios teritorijoje nusikaltėlis susektas, jeigu jo išdavimas prieštarauja Šalies, į kurią kreipiamasi šiuo klausimu, įstatymams ir jeigu šio teisės pažeidėjo byla dar neperduota į teismą ir dar nėra teismo nuosprendžio;

b) pageidautina, kad teisės pažeidimai, nurodyti 1 dalyje ir 2 dalies a punkto ii papunktyje, bet kokioje sutartyje dėl ekstradicijos, kuri sudaryta ar vėliau gali būti sudaryta tarp bet kurių Šalių, būtų įtraukti į tų nusikaltimų, už kuriuos kaltininkai turi būti išduodami, sąrašą ir santykiuose tarp bet kurių Šalių, kurios negrindžia išdavimo sutartimi ar abipusiškumu, pripažįstami nusikaltimais, už kuriuos kaltininkai turi būti išduoti, jeigu išdavimas neprieštarauja Šalies, į kurią kreipiamasi su prašymu išduoti, įstatymams ir jeigu ta Šalis turi teisę atsisakyti areštuoti arba leisti išduoti tai atvejais, kai šios šalies kompetentingos institucijos mano, kad šis teisės pažeidimas nėra pakankamai sunkus.

3. Bet kuri psichotropinė ar kita medžiaga, taip pat bet kokia įranga, kuri buvo panaudota arba skirta bet kuriam šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytam teisės pažeidimui įvykdyti, turi būti paimti ir konfiskuoti.

4. Jurisdikcijos klausimais pirmiausia remiamasi Šalies vidaus teisės nuostatomis, o ne šio straipsnio nuostatomis.

5. Jokios šio straipsnio nuostatos nedaro įtakos principui, pagal kurį šiame straipsnyje nurodyti teisės pažeidimai nustatomi, už juos persekiojama ir baudžiama remiantis tos ar kitos Šalies vidaus teise.

23 straipsnis

GRIEŽTESNIŲ, NEGU REIKALAUJAMA PAGAL ŠIĄ KONVENCIJĄ, KONTROLĖS PRIEMONIŲ TAIKYMAS

Šalis gali taikyti griežtesnes ar skrupulingesnes, negu šioje Konvencijoje numatyta, kontrolės priemonės, jeigu ji mano, jog šios priemonės yra pageidautinos arba būtinos gyventojų sveikatos apsaugai ir jų gerovei.

24 straipsnis

TARPTAUTINIŲ INSTITUCIJŲ IŠLAIDOS, SUSIJUSIOS SU ŠIOS KONVENCIJOS NUOSTATŲ ĮGYVENDINIMU

Komisijos ir Komiteto išlaidas, susijusias su jų funkcijų, numatytų šioje Konvencijoje, vykdymu, apmoka Jungtinių Tautų Organizacija tokia tvarka, kurią numato Generalinė Asamblėja. Šalys, kurios nėra Jungtinių Tautų Organizacijos narės, šioms išlaidoms apmokėti skiria tokias sumas, kurių dydį Generalinė Asamblėja laiko esant pagrįstą ir kurias ji kartkartėmis nustato, pasikonsultavusi su šių Šalių vyriausybėmis.

25 straipsnis

LEIDIMO, PASIRAŠYMO, RATIFIKAVIMO IR PRISIJUNGIMO PROCEDŪRA

1. Valstybės Jungtinių Tautų Organizacijos narės, valstybės, kurios nėra Jungtinių Tautų Organizacijos narės, bet yra kurios nors Jungtinių Tautų Organizacijos specializuotos agentūros ar Tarptautinės atominės energijos agentūros narės arba Tarptautinio Teisingumo Teismo statuto dalyvės ar bet kuri kita valstybė, kurią pakvietė Taryba, gali tapti šios Konvencijos Šalimis:

- a) pasirašydamos šią Konvenciją; arba
- b) ratifikavusios ją po pasirašymo su išlyga dėl ratifikavimo; arba
- c) prisijungdamos prie jos.

2. Konvenciją galima pasirašyti iki 1972 m. sausio 1 d. imtinai. Po šios datos prie jos bus galima tik prisijungti.

3. Ratifikavimo ar prisijungimo dokumentai atiduodami saugoti Generaliniam Sekretoriui.

26 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Konvencija įsigalioja devyniasdešimtą dieną nuo tos dienos, kai keturiasdešimt valstybių, nurodytų 25 straipsnio 1 dalyje, ją pasirašo be išlygos dėl ratifikavimo arba atiduoda saugoti savo ratifikavimo ar prisijungimo dokumentus.

2. Bet kuriai kitai valstybei, kuri pasirašo šią Konvenciją be išlygos dėl ratifikavimo arba atiduoda saugoti ratifikavimo ar prisijungimo dokumentą po paskutinio pasirašymo arba po paskutinio atidavimo saugoti, apie ką kalbama ankstesnėje dalyje, Konvencija įsigalioja devyniasdešimtą dieną nuo pasirašymo dienos arba ratifikavimo ar prisijungimo dokumento atidavimo saugoti dienos.

27 straipsnis

TERITORINIS TAIKYMAS

Ši Konvencija taikoma visoms teritorijoms, nepriklausančioms metropolijoms, už kurių tarptautinius santykius atsako kuri nors Šalis, išskyrus tuos atvejus, kai šios Šalies ar suinteresuotos teritorijos Konstitucija reikalauja išankstinio šios teritorijos sutikimo arba kai to reikalauja papročiai. Šiuo atveju tokia Šalis turi stengtis iš anksto kuo skubiau gauti būtiną suinteresuotos

teritorijos sutikimą ir, jį gavusi, apie tai praneša Generaliniam Sekretoriui. Ši Konvencija taikoma teritorijai arba teritorijoms, nurodytoms šiame pranešime, nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna minėtą pranešimą. Tais atvejais, kai išankstinis teritorijos, nepriklausančios metropolijai, sutikimas nereikalingas, suinteresuota Šalis pasirašydama, ratifikuodama ar prisijungdama nurodo teritoriją, kuri nepriklauso metropolijai, arba teritorijas, kurioms taikoma ši Konvencija.

28 straipsnis **RAJONAI PAGAL ŠIĄ KONVENCIJĄ**

1. Bet kuri Šalis gali pranešti Generaliniam Sekretoriui, kad, įgyvendinant šios Konvencijos tikslus, jos teritorija padalyta į du ar kelis rajonus arba kad du ar keli jos rajonai sujungti į vieną rajoną.

2. Dvi ar kelios Šalys gali pranešti Generaliniam Sekretoriui, kad, sudarius muitų sąjungą, šios Šalys, įgyvendindamos Konvencijos tikslus, sudaro vieną rajoną.

3. Bet koks pranešimas, padarytas remiantis šio straipsnio 1 ir 2 dalimis, įsigalioja kitų metų po tų metų, kai buvo padarytas šis pranešimas, sausio 1 dieną.

29 straipsnis **DENONSAVIMAS**

1. Po dvejų metų nuo tos dienos, kai įsigalioja ši Konvencija, bet kuri Šalis savo vardu arba teritorijos, už kurią ji atsako tarptautiniu mastu ir kuri atsiėmė pagal 27 straipsnį duotą sutikimą, vardu gali denonsuoti šią Konvenciją rašytiniu aktu, kuris atiduodamas saugoti Generaliniam Sekretoriui.

2. Denonsavimas įsigalioja kitų metų sausio 1 dieną, jeigu Generalinis Sekretorius gavo pranešimą apie jį bet kurių metų liepos 1 dieną ar anksčiau, o jeigu toks pranešimas gautas po liepos 1 dienos, denonsavimas įsigalioja tokiu pačiu metu, kaip ir gavus pranešimą kitų metų liepos 1 dieną ar anksčiau.

3. Šios Konvencijos galiojimas nutraukiamas, jeigu dėl denonsavimo, atlikto pagal 1 ir 2 dalis, nebeegzistuoja sąlygos, kurios pagal 26 straipsnio 1 dalį yra būtinos Konvencijai įsigalioti.

30 straipsnis **PATAISOS**

1. Bet kuri Šalis gali siūlyti šios Konvencijos pataisą. Bet kokios tokios pataisos tekstas ir jos pagrindimas pranešamas Generaliniam Sekretoriui, kuris apie tai praneša Šalims ir Tarybai. Taryba gali nutarti, kad:

a) arba remiantis Jungtinių Tautų Organizacijos Įstatų 62 straipsnio 4 dalimi, pasiūlytai pataisai nagrinėti turi būti sušaukta konferencija, arba

b) reikia apklausti Šalis, ar jos priima pasiūlytą pataisą; taip pat paprašyti jų pateikti Tarybai bet kokias savo pastabas dėl šio pasiūlymo.

2. Jeigu siūlomos pataisos, išsiuntinės pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą, nė viena Šalis neatmetė per aštuoniolika mėnesių nuo jos išsiuntimo, ši pataisa įsigalioja. Jeigu kuri nors Šalis atmeta pataisą, tai Taryba, remdamasi pastabomis, kurias atsiuntė Šalys, gali nutarti, ar reikia šaukti konferenciją šiai pataisai išnagrinėti.

31 straipsnis **GINČAI**

1. Jeigu kyla koks nors dviejų ar kelių Šalių ginčas dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, šios Šalys tariasi tarpusavyje, stengdamosi išspręsti ginčą derybomis, tyrimo, tarpininkavimo, sutaukinimo, arbitražo, kreipimosi į regionines institucijas, teismo nagrinėjimo ar kitais taikiais būdais, kuriuos pasirenka Šalys.

2. Bet koks tokio pobūdžio ginčas, kuris negali būti išspręstas 1 dalyje nurodytu būdu, bet kurios ginčo Šalies prašymu perduodamas nagrinėti Tarptautiniam Teisingumo Teismui.

32 straipsnis IŠLYGOS

1. Leidžiamos tik tos išlygos, kurios padarytos pagal šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalis.

2. Kiekviena valstybė pasirašydama, ratifikuodama arba prisijungdama gali daryti išlygas dėl šių Konvencijos nuostatų dėl:

- a) 19 straipsnio 1 ir 2 dalių;
- b) 27 straipsnio; ir
- c) 31 straipsnio.

3. Valstybė, norinti tapti šios Konvencijos Šalimi, tačiau ketinanti gauti leidimą padaryti kitokių išlygų negu tos, kurios padarytos pagal šio straipsnio 2 ir 4 dalis, gali apie tokį ketinimą pranešti Generaliniam Sekretoriui. Jeigu po dvylikos mėnesių nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius praneša apie atitinkamą išlygą ir šios išlygos neatmeta vienas trečdalis valstybių, kurios pasirašė šią Konvenciją be išlygos dėl ratifikavimo, ratifikavo ją arba prisijungė prie jos iki šio termino pabaigos, laikoma, kad ši išlyga priimama su sąlyga, kad valstybės, kurios prieštaravo jai, neprivalo priimti kokio nors teisinio įsipareigojimo šios Konvencijos pagrindu, susijusio su šia išlyga dėl valstybės, kuri išlygą pasiūlė.

4. Valstybė, kurios teritorijoje auga laukiniai augalai, turintys psichotropinių medžiagų, įrašytų į I sąrašą, ir pagal tradiciją juos naudoja nedidelės aiškiai apibrėžtos gyventojų grupės magiškomis arba religinėms apeigoms, gali pasirašydama, ratifikuodama arba prisijungdama padaryti išlygas dėl šių augalų pagal šios Konvencijos 7 straipsnio nuostatas, išskyrus nuostatą dėl tarptautinės prekybos.

5. Valstybė, padariusi išlygas, gali bet kuriuo metu atsiimti visas ar dalį savo padarytų išlygų apie tai raštu pranešdama Generaliniam Sekretoriui.

33 straipsnis PRANEŠIMAI

Generalinis Sekretorius praneša visoms valstybėms, nurodytoms 25 straipsnio 1 dalyje:

- a) apie pasirašymą, ratifikavimą ir prisijungimą pagal 25 straipsnį;
- b) apie šios Konvencijos įsigaliojimo datą pagal 26 straipsnį;
- c) apie denonsavimą pagal 29 straipsnį; ir
- d) apie pareiškimus ir pranešimus pagal 27, 28, 30 ir 32 straipsnius.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai tam įgalioti savo vyriausybės vardu pasirašė šią Konvenciją.

SUDARYTA Vienoje tūkstantis devyni šimtai septyniasdešimt pirmų metų vasario dvidešimt pirmą dieną vienu egzemplioriumi, kurio tekstai anglų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis yra autentiški. Ši Konvencija atiduota saugoti Jungtinių Tautų Organizacijos Generaliniam Sekretoriui, kuris perduoda patvirtintas šios Konvencijos kopijas visoms Jungtinių Tautų Organizacijos narėms ir kitoms valstybėms, nurodytoms 25 straipsnio 1 dalyje.

I ŠARAŠO MEDŽIAGŲ SARAŠAS*

TNP	Kiti neužregistruoti arba nemoksliniai pavadinimai	Cheminiai medžiagų pavadinimai
1.	DET	<i>N, N</i> -dietiltriptaminas
2.	DMHP	3-(1,2-dimetilheptil)-1-hidroksi-7,8,9,10-tetrahydro- 6 <i>H</i> -dibenzo [-, d]-piranas
3.	DMT	<i>N, N</i> -diemetiltriptaminas
4. (+)-LIZERGIDAS	LSD, LSD-25 (LSD)	(+)- <i>N, N</i> -dietilizergamidas (d-lizergo rūgšties dietilamidas)
5.	meskalinas	3,4,5-trimetoksisfenetilaminas
6.	paraheksilis	3-heksil-1-hidroksi-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimetil-6 <i>H</i> -dibenzo [b, d] piranas
7.	psilocinas, psilotsinas	3-(2-dimetilaminoetil)-4-hidroksiindol
8. PSILOCIBINAS		3-(2-dimetilaminoetil)indol-4-ilo dihidrogeno fosfatas
9.	STP, DOM	2-amino-1-(2,5-dimetoksi-4-metilas)fenilpropanas
10.**	tetrahidro-kanabindis, visi izomerai	1-hidroksi-3-pentil-6a,7,10,10a-tetrahidro-6,6,9-trimetil-6- <i>H</i> -dibenzo [b, d] piranas

* Pavadinimai, išspausdinti didžiosiomis raidėmis kairėje grafoje, yra tarptautiniai neužregistruoti pavadinimai (TNP). Išskyrus vieną išimtį [(+)-LIZERGID], kiti neužregistruoti arba nemoksliniai pavadinimai pateikiami tik tais atvejais, kai nėra pasiūlyta tarptautinio neužregistruoto pavadinimo.

** *Sekretoriato pastaba:* Cheminė formulė, kuri buvo neteisinga Konvencijos originale rusų kalba, pataisyta remiantis Protokolu dėl Konvencijos originalo pataisų, kuris buvo pasirašytas 1973 m. rugpjūčio 15 d. ir kurį Jungtinių Tautų Organizacijos Teisės reikalų valdyba 1973 m. rugpjūčio 30 d. išsiuntė vyriausybėms cirkuliariniu raštu CN.169.1973. TREATIES.

II SĄRAŠO MEDŽIAGŲ SĄRAŠAS

TNP	Kiti neužregistruoti arba nemoksliniai pavadinimai	Cheminiai medžiagų pavadinimai
1. AMFETAMINAS		(±)-2-amino-1-fenilpropanas
2. DEKSAMFETAMINAS		(+)-2-amino-1-fenilpropanas
3. METAMFETAMINAS		(+)-2-metilamino-1-fenilpropanas
4. METLIFENIDATAS		2-fenil-2-(2-piperidil)-acto rūgšties metilo eteris
5. FENCIKLIDINAS		1-(1-fenilcikloheksil) piperidinas
6. FENMETRAZINAS		3-metil-2-fenilmorfolinas

Šiame sąrašė išvardytų medžiagų druskos visais atvejais, kai tokių druskų buvimas galimas.***

III SĄRAŠO MEDŽIAGŲ SĄRAŠAS

TNP	Kiti neužregistruoti arba nemoksliniai pavadinimai	Cheminiai medžiagų pavadinimai
1. Amobarbitalis		5-etil-5-(3-metilbutil) barbitūro rūgštis
2. Ciklobarbitalis		5-(1-cikloheksen-1-il)-5-etil-barbitūro rūgštis
3. Glutetimidas		5-etil-5-(1-metilbutil) barbitūro rūgštis
4. Pentobarbitalis		5-alil-5-(1-metilbutil) barbitūro rūgštis
5. Sekobarbitalis		

Medžiagų, išvardytų šiame sąrašė, druskos visais atvejais, kai tokios druskos jose gali būti.***

*** Sekretoriato pastaba: Narkotinių medžiagų komisija balsavimo paštu būdu, remdamasi 1977 m. vasario 24 d. sprendimu 6 (XXVII), nutarė įtraukti šį pasiūlymą kiekvieno sąrašo pabaigoje.

IV SĄRAŠO MEDŽIAGŲ SĄRAŠAS

TNP	Kiti neužregistruoti arba nemoksliniai pavadinimai	Cheminiai medžiagų pavadinimai
1. Amfepramonas		2-(dietilamino)propiofenonas
2. Barbitalis		5,5-dietilbarbitūro rūgštis
3.	etchlorvinolas	etil-2-chlorviniletinil-karbinolis
4. Etinamatas		1-etinilcikloheksanolkarbamatas
5. Meprobamatas		2-metil-2-propil-1,3-propandiol-dikarbamatas
6. Metakvalonas		2-metil-3- <i>o</i> -tolil-4(3 <i>H</i>)-kvinazolinonas
7. Metilfenobarbitalis		5-etil-1-metil-5-fenilbarbitūro rūgštis
8. Metiprolonas		3,3-dietil-5-metil-2,4-piperidin-dionas
9. Fenobarbitalis		5-etil-5-fenilbarbitūro rūgštis
10. Pipradrolis		1,1-difenil-1-(2-piperidil)metanolis
11.	(SPA)	(-)-1-dimetilamino-1,2-difeniletanas

Šiame sąrašė išvardytų medžiagų druskos visais atvejais, kai tokių druskų buvimas galimas.
